Regelrådet

Yttrande	Vårt diarienummer	Ert diarienummer
2024-11-06	RR 2024-226	KN2024/01751

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Klimat- och
näringslivsdepartementet

Yttrande över promemorian Hållbarhetskriterier för vissa bränslen och en ny reduktionsplikt

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordning (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

I promemorian föreslås hållbarhetskriterier för förnybara bränslen av ickebiologiskt ursprung och återvunna kolbränslen. För att sådana bränslen ska anses som hållbara ska utsläppen av växthusgaser minska med minst 70 procent jämfört med användning av fossila bränslen.

Fler anläggningar som producerar el, värme eller kyla från fasta biobränslen ska uppfylla hållbarhetskriterier. Det införs också krav på minskade växthusgasutsläpp för vissa anläggningar som hittills endast har behövt uppfylla kriterierna om skydd för vissa områden (markkriterierna). Det föreslås även nya markkriterier som ska vara uppfyllda för att biodrivmedel och biobränslen som produceras av agrobiomassa och skogsbiomassa ska anses som hållbara. Vidare föreslås att kravet på drivmedelsleverantörer att minska växthusgasutsläppen från levererade drivmedel slopas

Ändringarna genomför ändringar i EU:s direktiv om främjande av energi från förnybara energikällor.

I promemorian föreslås också ändringar av reduktionsplikten samt en ny lag om offentliggörande av information om energiprestanda för vissa datacenter som innebär att ägare och operatörer av datacenter ska offentliggöra viss information.

Den konsekvensutredning som presenteras i promemorian är koncis men innehåller tillräckligt med information för att ge en tydlig bild av vilka konsekvenser förslagen bedöms medföra för de företag som berörs. Promemorian i övrigt innehåller tydliga beskrivningar av såväl vad förslagen innebär i praktiken, som varför de införs (i huvudsak till följd av ändringar i gällande EU-rätt) samt en mer ingående beskrivning av konsekvenserna gement med mer tekniska beskrivningar. Promemorian bedöms vidare vara såväl pedagogisk som väl strukturerad, trots att förslagen som presenteras reglerar ett område som är förhållandevis komplext.

Utöver konsekvensutredningen har Regelrådet översiktligt granskat övriga delar av promemorian. Av ovan nämnda anledningar gör Regelrådet den sammantagna bedömningen att konsekvensutredningen är godtagbar.

Innehållet i förslaget

Promemorian innehåller följande förslag:

- Förslag till lag om offentliggörande av information om energiprestanda för vissa datacenter
- Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi
- Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen
- Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen
- Förslag till lag om ändring i drivmedelslagen (2011:319)
- Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1200) om elcertifikat
- Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp från vissa fossila drivmedel
- Förslag till förordning om reduktion av växthusgasutsläpp från bensin och diesel
- Förslag till förordning om hållbarhetskriterier för vissa bränslen

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2025. Vissa av kraven på minskade utsläpp av växthusgaser föreslås träda i kraft den 1 januari 2030.

Bedömning av delaspekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

I promemorian framgår det att syftet med förslagen är att förhindra negativ miljöpåverkan att förslagen utgör ett strikt genomförande av förnybartdirektivet och energieffektivitetsdirektivet.

Vidare uppges exempelvis att syftet med hållbarhetskriterierna är att säkerställa att de förnybara bränslen som används i Sverige är hållbara. Där ställs krav både på den råvara som används i produktionen och på att användning av förnybara bränslen ska leda till en viss minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med användning av fossila bränslen. Detsamma uppges komma att gälla för återvunna kolbränslen om något företag ansöker frivilligt om hållbarhetsbesked.

Regelrådet gör följande bedömning. I promemorian framgår de olika förslagens syfte. De olika förslagens syfte hade med fördel kunnat konkretiserats och staplats upp i konsekvensutredningen. Detta är dock ingen betydande brist, varför redovisningen bedöms hålla tillräcklig kvalitet i denna del.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets problembeskrivning och syfte godtagbar.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

Som ovan refererats anges det i konsekvensutredningen att förslagen följer av Sveriges skyldighet att genomföra EU-rätten och har utformats utifrån de krav som ställs i förnybartdirektivet och energieffektivitetsdirektivet samt att det därför inte funnits utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet av direktivet. Det uppges också att Sverige är skyldigt att slopa reduktionsplikten för flygfotogen från och med den 1 januari 2025.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att genomförandet av kraven som ställs i förnybartdirektivet och energieffektivitetsdirektivet lämnat begränsat utrymme för att inte genomföra de förslag som presenteras. Även om en beskrivning av nollalternativet därav hade varit hypotetisk hade en mer ingående beskrivning av det slaget kunnat tjäna till att få en bättre förståelse för förslagens konsekvenser. Såvitt Regelrådet kunnat utläsa verkar sådana beskrivningar dock finnas i andra delar av promemorian.

Regelrådet finner redovisningen av konsekvenser av om ingen åtgärd vidtas godtagbar.

Alternativa lösningar

Ett alternativ till förslaget om att behålla rapporteringsskyldigheten för drivmedelsleverantörer enligt drivmedelslagen uppges vara att ta bort skyldigheten. Detta anges dock ha bedömts inte vara lämpligt av de skäl som redovisas i avsnitt 6 (s. 82ff). De förslag som lämnas i promemorian anges dock innebära en lättnad mot vad som gäller i dag då mindre information måste rapporteras. Kravet bedöms därför inte vara alltför betungande för de rapporteringsskyldiga.

Medlemsstaterna anges i vissa delar ha möjlighet att införa en hårdare lagstiftning än vad förnybartdirektivet föreskriver. Det skulle till exempel kunna vara att kräva hållbarhetsbesked från fler anläggningar som använder fasta och gasformiga biobränslen. En sådan lösning har bedömts vara administrativt betungande och har därför valts bort. Förslagen bedöms inte gå utöver vad förnybartdirektivet kräver.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att förslagen utgör ett strikt genomförande av nämnd EU-rätt och att möjligheten till alternativa lösningar varit begränsade. De alternativ som varit tillgängliga har redovisats.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar godtagbar.

Berörda företag

I konsekvensutredningen uppges att förslagen i huvudsak berör producenter, leverantörer och användare av biodrivmedel, biobränslen och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung.

Förslagsställaren redogör för att det 2022 var 143 aktörer som var rapporteringsskyldiga för fasta biobränslen enligt hållbarhetslagen och 116 aktörer som var rapporteringsskyldiga för gasformiga biobränslen. Det anges att en aktör kan ha en eller flera anläggningar som producerar el, värme eller kyla. Utöver det uppges det finnas ett antal leverantörer som har frivilligt hållbarhetsbesked (något exakt antal uppges inte).

Förslaget om att även anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på 7,5–20 megawatt som producerar el, värme eller kyla från fasta biobränslen ska omfattas av regelverket bedöms innebära att det tillkommer omkring 70 anläggningar. Vissa av de aktörer som berörs har dock redan hållbarhetsbesked, exempelvis för att de har andra större anläggningar som redan omfattas av regelverket, eller för att de frivilligt har ansökt om hållbarhetsbesked.

Omkring 15 företag uppges vara reduktionspliktiga för bensin och diesel. Både drivmedelsleverantörer och yrkesmässiga användare av drivmedel anges kunna vara reduktionspliktiga. Fem företag uppges vara reduktionspliktiga för flygfotogen.

Förslaget i avsnitt 7(*Offentliggörande av uppgifter om datacenters* energiprestanda, s.85ff) anges beröra den som äger eller förvaltar ett datacenter med en installerad effekt på minst 500

kilowatt. Det bedöms finnas 50– 75 aktörer som har datacenter med en högre installerad effekt än så. Vissa av aktörerna uppges komma att behöva rapportera uppgifter för mer än ett datacenter.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvensutredningen redogör för antalet berörda företag. Däremot saknas uppgifter om de berörda företagens storlek, vilket kan vara av vikt för att förstå om förslagen påverkar de berörda företagen olika (eftersom en större administrativ kapacitet vanligen förknippas med företag med fler anställda). Detta är en brist. Redovisningen i denna del hade behövt vara något mer detaljerad för en godtagbar bedömning.

Regelrådet finner därför redovisningen av berörda företag bristfällig.

Förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter

Ändringarna i drivmedelslagen anges medföra minskade administrativa kostnader för drivmedelsbolag. Den slopade reduktionsplikten för flygfotogen uppges medföra minskade administrativa kostnader för leverantörer av flygfotogen. Leverantörerna uppges dock få administrativa kostnader i samband med att de ska uppfylla kraven i EU-förordningen om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport (se avsnitt 5.5, s. 81f).

Aktörer som föreslås vara rapporteringsskyldiga enligt hållbarhetslagen för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung har inte tidigare behövt ansöka om hållbarhetsbesked. De anges behöva upprätta ett kontrollsystem, genomföra en oberoende granskning av kontrollsystemet, vid behov ompröva kontrollsystemet på Energimyndighetens begäran och förvalta kontrollsystemet i enlighet med lagstiftningen. Förvaltningen av kontrollsystemet uppges exempelvis kunna avse kontroller och stickprov hos leverantörer.

I konsekvensutredningen anges att den administrativa kostnaden för aktörer som omfattas av hållbarhetslagen tidigare har uppskattats i en rapport[1] av Energimyndigheten. Den genomsnittliga årliga kostnaden för en rapporteringsskyldig under den tid som systemet varit i gång när studien gjordes uppskattades till omkring 300 000 kronor per år. Kostnaden uppges dock variera stort mellan företag. Ansökningar om hållbarhetsbesked och upprättande av kontrollsystem utgjorde 14 procent av kostnaden och resterande 86 procent utgjordes av kostnader för att förvalta kontrollsystemet och rapportera uppgifter till Energimyndigheten enligt hållbarhetsregelverket. Denna information anges kunna ge en viss uppskattning av kostnaderna.

Aktörer som är rapporteringsskyldiga för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung uppges dock kunna ha ett enklare kontrollsystem än de flesta som är rapporteringsskyldiga för biobränslen, detta med anledning av att det inte krävs att några markkriterier är uppfyllda.

För förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung uppges att det blir den som säljer bränslet för motorändamål eller för användning i en bränslecell i ett fordon eller fartyg, eller som i yrkesmässig verksamhet använder bränslet, som är rapporteringsskyldig. De aktörer som levererar förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung till rapporteringsskyldiga aktörer anges också kommer att få en avgörande roll i systemet, eftersom det är de som kommer att behöva se till att deras kunder får rätt information om hållbarhetsegenskaper hos levererade bränslen. Möjligheten för producenter av sådana bränslen att själva ansöka om hållbarhetsbesked anges komma att underlätta denna hantering. Kontrollsystemet hos den som använder bränslet

[1] *Systemet för hållbarhetskriterier i Sverige: En utvärdering av regelverkets praktiska tillämpning* (ER 2015:21).

uppges då bygga på att förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung endast köps in från aktörer med hållbarhetsbesked.

De tillkommande kriterierna för skogsbiomassa anges innebära att kontrollsystemet behöver ta hänsyn till fler krav. För svenska aktörer inom jord- och skogsbruk uppges dock den ytterligare bördan förväntas bli begränsad, i och med att utgångspunkten är att Sverige fortsatt kommer att vara ett så kallat A-land vid tillämpningen av hållbarhetskriterierna för skogsbiomassa (se avsnitt 3.6, s. 64ff).

Förslaget om att fler anläggningar som använder fasta och gasformiga biobränslen för att producera el, värme eller kyla ska omfattas av krav på minskade växthusgasutsläpp uppges innebära en ökad administrativ börda för de aktörer som hittills inte omfattats av kravet. De måste ha ett mer utvecklat kontrollsystem för att kunna kontrollera utsläppsminskningen.

Förslaget om ökad tillåten inblandning av fame i diesel miljöklass 3 bedöms inte få några konsekvenser för verksamhetsutövarna. Diesel miljöklass 1 anges vara det helt dominerade drivmedlet på marknaden och förslaget uppges heller inte innebära någon skyldighet att öka inblandningen av fame i diesel miljöklass 3.

Den som äger eller förvaltar ett datacenter uppges få administrativa kostnader för att övervaka, samla in och offentliggöra uppgifter. Vilka konsekvenser regelverket får kan komma att skilja sig åt för olika datacenter, beroende på vilken typ av datacenter det rör sig om, uppger förslagsställaren. Operatörer av samlokaliserade datacenter anges exempelvis kunna få kostnader förenade med att samla in data från sina kunder, som andra datacenter inte behöver få. Konsekvenserna för företagen anges följa av den delegerade förordningen, snarare än det svenska förslaget till ny lagstiftning. Det uppges att Kommissionen inte har publicerat någon konsekvensanalys tillsammans med den delegerade förordningen men att den däremot låtit utföra en teknisk studie bestående av tre rapporter[2]. Den tekniska studien uppges innehålla viss diskussion kring olika policyalternativ avseende bland annat vilken information som ska rapporteras. Förslagsställaren hänvisar därför till den tekniska studien.

Den slopade reduktionsplikten för flygfotogen uppges innebära minskade administrativa kostnader för leverantörer av flygfotogen. Leverantörerna anges dock komma att få administrativa kostnader i samband med att de ska uppfylla kraven i EU-förordningen om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport.

Den höjda reduktionsplikten uppges inte innebära några ökade administrativa kostnader då företagen är skyldiga att rapportera även de lägre nivåerna. Företagens möjlighet att uppfylla reduktionsplikten genom utsläppsminskningar från leverans av fossilfri el från publika laddningsstationer anges kunna innebära viss administration, vilken dock är frivillig då bestämmelsen inte är tvingande för aktörerna.

Kostnader för drivmedelsanvändare

Den förväntade prisökningen av de höjda reduktionspliktsnivåerna anges vara 32 öre, exklusive mervärdesskatt per liter bensin eller diesel. Bedömningen utgår från en förväntad direkt priseffekt på 8 öre exklusive mervärdesskatt per procentandel reduktionsplikt. Sannolikheten för indirekta priseffekter bedöms i dagsläget vara lägre än vad den varit vid tidigare höjningar

[2] *Reporting requirements on the energy performance and sustainability of data centres for the Energy Efficiency Directive.*

på grund av den lägre initiala reduktionsnivån och stabilare marknadsutsikter för HVO. Konjunkturinstitutet anges ha beräknat att det vid tidigare höjningar av reduktionsplikten har uppstått en direkt priseffekt på ca 8 öre exklusive mervärdesskatt vid tidigare höjningar av reduktionsplikten[3]. En beräkning av den direkta priseffekten med samma metodik som anges i Konjunkturinstitutets rapport, men med prisnivåer, reduktionspliktsnivåer och skatter från augusti 2024, anges återigen ge en uppskattning av en direkt priseffekt på ca 8 öre exklusive mervärdesskatt. Beräkningarna anges utgå från att reduktionsplikten uppfylls enbart genom inblandning av biodrivmedel. Eftersom reduktionsplikten kan uppfyllas med el uppger förslagsställaren att kostnaden kan bli något lägre, men storleksordningen effekten anges vara svår att beräkna och bedömas och, åtminstone inledningsvis, inte vara så stor att den påverkar ovan nämnda uppskattning. Då skatten på dessa drivmedel förväntas sänkas med 32 öre per liter vid samma tillfälle beräknas priset vid pump bli oförändrat. Drivmedelsanvändarna anges därmed inte påverkas av förslagen.

Vidare anges att förslagen i huvudsak inte väntas leda till större effekter för de verksamheter som berörs, utöver de administrativa kostnaderna. Det uppges också att i Sverige används skogsbiomassa i mycket hög utsträckning för produktion av el, värme eller kyla. Användningen av skogsbiomassa för produktion av biodrivmedel uppges i nuläget vara låg. Det som används anges i huvudsak vara tallolja, en restprodukt från massatillverkning. Även lignin och sågspån, som är råvaror som kan komma att användas för produktion av biodrivmedel de närmaste åren, uppges utgöra restprodukter från industriella processer som inte behöver uppfylla markkriterierna.

Fler anläggningar som producerar el, värme eller kyla från fasta och gasformiga biobränslen uppges komma att behöva uppfylla kriteriet om minskade växthusgasutsläpp. Svenska anläggningar bedöms dock uppfylla kriteriet utan problem, om de inte använder bränslen med ovanligt höga livscykelutsläpp.

Markkriterierna för skogsbiomassa utökas. Utgångspunkten uppges dock vara att Sverige fortsatt kommer att utgöra ett s.k. A-land. Det anges att Skogsstyrelsen har fått i uppdrag att analysera frågan om vilka åtgärder som behöver vidtas (avsnitt 3.6, s. 64ff). Aktörer som köper svensk biomassa kommer då inte att behöva visa mer än att skogsbiomassan är svensk och att den anläggning som producerat biodrivmedlet eller biobränslet har intygat att skogsbiomassan inte kommer från ett skyddat område. De eventuella åtgärder som behöver vidtas i skogsvårdsregelverket för att Sverige ska utgöra ett A-land uppges kunna ha påverkan på de berörda företagen. En konsekvensanalys av eventuella författningsändringar bör enligt förslagsställaren göras i samband med det arbetet.

De nya markkriterierna anges kunna få påverkan på aktörer som köper biobränslen från skogsbiomassa från andra länder än Sverige. I synnerhet aktörer som köper in biobränslen från B-länder kan få svårare att säkerställa att skogsbiomassan uppfyller hållbarhetskriterierna.

Det anges att gasformiga biobränslen till stor del är producerade av avfall, som inte omfattas av markkriterierna. Aktörer som använder sådana bränslen uppges därmed beröras i mindre utsträckning av förslagen än aktörer som använder fasta biobränslen.

[3] se rapporten *Reduktionsplikten och drivmedelspriset.*

Den höjda reduktionsplikten uppges öka efterfrågan på förnybara biodrivmedel och därmed öka producenternas möjligheter att få avsättning för sin produkt.

Förslaget om att utsläppsminskningar från leverans av fossilfri el från publika laddningsstationer ska kunna användas för att uppfylla reduktionsplikten kan innebära förbättrade förutsättningar för aktörer med laddningsinfrastruktur. Det anges i dagsläget saknas statistik om hur stor andel av laddningen av laddfordon som sker med privata respektive publika laddningspunkter. Därmed anges viss osäkerhet i att bedöma hur mycket el som kan komma att kunna användas för att uppfylla reduktionsplikten. Ungefär 10 procent av den el som används i laddfordon uppges kunna antas komma från publik laddning. Enligt preliminära beräkningar skulle det motsvara att ungefär 0,6 procentenheter av reduktionsplikten för bensin och diesel kan uppfyllas med el 2025.

Det anges vidare vara svårt att förutse hur stor efterfrågan på utsläppsminskningar från el kommer att vara från de reduktionspliktiga aktörerna. Med ett antagande om att reduktionspliktiga aktörer har en betalningsvilja på 1–1,5 kronor per kilogram utsläppsminskning motsvarar det ett värde på 150–225 miljoner kronor, eller 30–50 öre per kilowattimme levererad el. Förslaget kan därmed leda till att kostnaden för att ladda sjunker då ägaren av laddningsstationen får intäkter från reduktionsplikten.

Regelrådet gör följande bedömning. Det hade bidragit till tydligheten i konsekvensutredningen om tillkommande, respektive minskade, kostnader hade kopplats till vilka aktörer som berörs av de olika förslagen. Den redovisning som finns bedöms dock tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter godtagbar.

Påverkan på konkurrens, särskilda hänsyn till små företag och andra relevanta konsekvenser

Påverkan på konkurrens och särskilda hänsyn till små företag

I konsekvensutredningen uppges att det inte förväntas uppstå någon påverkan på konkurrensförhållanden mellan företag. Däremot anges att det i Energimyndighetens rapport *Systemet för hållbarhetskriterier i Sverige: En utvärdering av regelverkets praktiska tillämpning* (ER 2015:21) att kostnaden för att uppfylla hållbarhetslagens krav i och för sig är betydligt högre för små företag än för stora företag, om kostnaden slås ut på varje megawattimme energi som ett företag levererar. Ett mindre företag uppges därigenom inte kunna slå ut kostnader för att upprätta kontrollsystem med mera på en lika stor energimängd, vilket ger en ökad börda. De krav som ställs på kontrollsystemet uppges dock normalt sett vara betydligt mindre för företag som köper förnybara bränslen från en aktör med hållbarhetsbesked. Det uppges kunna leda till minskade kostnader om det mindre företaget har en större leverantör som kan hjälpa till med att till exempel samla in information från aktörer tidigare i produktionskedjan.

Avseende Rapporteringsskyldighet för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung uppges även att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer enligt hållbarhetslagen får meddela föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten (3 kap. 1 § andra stycket). Med stöd av bemyndigandet anges det kunna införas bestämmelser på lägre normnivå om att den som i yrkesmässig verksamhet endast använder en mindre mängd förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som inte ska vara rapporteringsskyldig. I föreliggande promemoria

föreslås att en aktör ska undantas från rapporteringsskyldigheten om användningen de senaste tre åren i genomsnitt uppgått till högst 2 gigawattimmar (avsnitt 1.9, s. 58).

Andra relevanta konsekvenser

Avseende offentligfinansiella effekter uppges att förslagen inte bedömas ha någon direkt påverkan på statens budget. Däremot anges förslaget om höjda reduktionspliktsnivåer för bensin och diesel kunna ha vissa indirekta effekter genom sin prispåverkan. Dessa indirekta effekter antas dock i all väsentlighet motverkas av den av regeringen aviserade skattesänkningen på bensin och diesel som sker den 1 juli 2025. Denna skattesänkning är utformad för att kompensera för det beräknade prispåslaget från höjningen av reduktionsplikten vid samma datum. Priset på drivmedel antas därför inte påverkas av förändringarna den 1 juli 2025. Konsekvenserna av de i denna promemoria nämnda sänkta skattesatserna uppges finnas beskrivna i Finansdepartementets promemoria *Skatt på bensin och diesel 2025* (Fi 2024/0000)[4].

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen i denna del bedöms tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrens, särskilda hänsyn till små företag och andra relevanta konsekvenser godtagbar.

Åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter

I promemorian finns viss information avseende åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter. Som tidigare nämnts under avsnitt *Alternativa lösningar* har förslagsställaren bedömt att möjligheten att kräva hållbarhetsbesked från fler anläggningar som använder fasta och gasformiga biobränslen valts bort då en sådan lösning bedömts alltför administrativt betungande

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen i denna del bedöms tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det bedöms finnas goda möjligheter för berörda företag att anpassa sig till de förändrade reglerna. Reduktionsplikten och systemet med hållbarhetskriterier anges vara etablerade sedan tidigare och berörda företag är införstådda med dessa.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2025. Vissa av kraven på minskade utsläpp av växthusgaser föreslås träda i kraft den 1 januari 2030

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen i denna del bedöms vara tillräcklig.

[4] Regelrådet kan inte hitta någon promemoria från Finansdepartementet med det nämnda diarienumret. Rådet utgår från att hänvisningen avser promemorian med dnr Fi2024/01726. Konsekvensutredningen bedömes *inte* uppfylla kraven i förordning (2024:183) om konsekvensutredningar, se RR 2024-212 från den 25 september 2024. Förslagets effekter för berörda företags kostnader bedömdes dock godtagbart redovisade.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdandet och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas

Regelrådet har inte kunnat utläsa någon information avseende hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas.

Regelrådet gör följande bedömning. I och med att information saknas i denna del bedöms delaspekten bristfällig.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

Det uppges att promemorian innehåller förslag som genomför delar av ändringarna i artiklarna 25–31a i förnybartdirektivet och artikel 12 i energieffektivitetsdirektivet och anpassar svensk rätt till att ovan nämnda artiklar i bränslekvalitetsdirektivet och direktiv (EU) 2015/652 har upphävts. Det föreslås även anpassningar till förordning (EU) 2023/2405.

I konsekvensutredningen uppges att förslagen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Förslagen behöver enligt förslagsställaren inte anmälas enligt direktiv (EU) 2015/1535 eller direktiv (EU) 2006/123/EG, eftersom förslagen utgör ett strikt genomförande av förnybartdirektivet och energieffektivitetsdirektivet och det inte funnits utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet av direktivet. I delar anger förslagsställaren att det funnits utrymme att gå utöver miniminivån men att förslaget är att inte göra det.

Regelrådet gör följande bedömning. På vilket sätt förslagen förhåller sig till EU-rätten behandlas genomgående i promemorian.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven godtagbar.

Övrigt av relevans för ärendet eller Regelrådets bedömning

Såvitt Regelrådet sett innehåller promemorian ingenting övrigt av relevans för Regelrådets bedömning av ärendet.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 6 november 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Lennart Renbjer och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Stig-Dennis Nyström.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Stig-Dennis Nyström
Föredragande